

Cantonnementerne, det vil sige i Nærheden af de Steder, hvortil de skulle indkaldes. Hvis man virkelig vil holde sig til et snevrere Terrain, frygter jeg for, at det vil blive meget dyrere at faae Hestene ubstationerede, end naar de saaledes som nu blive spredte overalt omkring i Landet, og jeg har Grund til at troe, at de derved ville kunne blive pleiede ligesaa godt som i de snevrere Kredse. Fra den Side betragtet, frygter jeg altsaa for, at Statskassen vil faae ikke saa ubethdeligt større Udgifter end ved den Maade, hvorpaa Hestene nu ere ubstationerede, og naar man overhovedet alligevel skal have Byrden, idet den skal bestaae i, at man skal betale en vis Sum pr. Td. Hartkorn, er det Hele, man opnaaer ved denne Lov kun det, som jeg iøvrigt ikke skal nægte, har ikke saa Lidet at bethyde, at Communerne blive frie for al Uleilighed, Besværighed og Byrde med at anskaffe, antage og ubstationere Hestene. Dette er vel som sagt et Gode; men paa den anden Side maa man være sig bevidst, at naar man først har slaet denne Byrde fast ved Lov, vil den i al Eoighed komme til at hvile paa Hartkornet; thi det er en bekjendt Sag, at fra Skatter, som man engang har slaet fast, kommer man ikke bort igjen. Dette er imidlertid ikke retsferdigt og billigt, ja, jeg tør endog sige, at det var ekstraordinært, at man kom til den Beslutning, som toges ved Loven af 16de Marts 1851. Det har ingenlunde dengang været paataent, at det skulde være en Byrde, som skulde hvile paa Hartkornet, hvad nofsom er godtgjort af tidligere Talere, og det begrundes ved, at Staten da fandt sig forpligtet til at udrede en vis Sum til Udredningslægderne. Vedtages denne Lov, har man derved erkjendt, at Hartkornet er pligtigt til at bære Byrden til Udredningen af disse Heste, og dette Forhold vil da fremdeles vedblive, men det kan jeg ikke blive fortrøllig med, og jeg har derfor en overordentlig Betænkelighed ved at stemme for Loven. Kunde jeg pine nogen Mulighed for, at man om en ikke fjern Tid kunde komme til en Omordning af Forholdet, navnlig saaledes, at det blev Staten, der overtog Sagen, hvilket jeg vilde ansee for rigtigt, skulde jeg ikke have nogen Betænkelighed derved, idet jeg, som sagt, er-

kjenber, at det er en ikke ubethdelig Byrde, for hvilken Communerne lettes, og naar man paa den anden Side kunde være vis paa, at Hestene blive ligesaa gode, og Statskassen ikke bebyrdeses dyrligere, er dette uægtelig et Gode. Der er altsaa kun den Indvending tilbage, at man her paalægger en vis Deel af Skattebyrden en Byrde, hvilket jeg efter min Opfattelse ikke kan erkjende for billigt. — Det er kun dette Par Ord, jeg har fundet mig foranlediget til at udtale, idet jeg sluttelig endnu engang meget skal fraraade, at man stemmer for Finantsministerens Forslag, thi jeg er overbevist om, at 200 Rd. er en saa antagelig Priis, at Krigsbestyrelsen til enhver Tid derfor vil kunne skaffe sig udmærkede Heste.

Holm: Som det vil sees, have det ærede Medlem for Holbæk Amts 2den Valgkreds (S. Jensen) og jeg ikke seet os istand til at tiltræde de Forslag, som ere stillede af de øvrige Medlemmer af Udvalget, hverken Fleertallets eller Mindretallets. Grunden, hvorfor vi ikke kunne det, er den, at vi staae paa det samme Standpunkt, som flere andre Medlemmer indtage i denne Sag, idet vi ikke kunne finde det rigtigt, at denne Byrde paalægges Hartkornet, men derimod finde, at den ligesom alle de andre Udgifter til Hæren bør udredes af Statskassen. Jeg skal imidlertid ikke opholde mig videre herved, deels fordi jeg ikke har stillet Endringsforslag i saa Henseende, og deels paa Grund af det Udsald, Sagen har faaet ved 2den Behandling. Hvorfor jeg egentlig har begjært Ordet, er for at motivere min Stilling til de her foreliggende Forslag; men forinden turde jeg maastee udtale et Par Ord om det Forslag, som er stillet af den høitagede Finantsminister. Den høitagede Krigsminister yttrede nylig ligeoverfor det ærede Medlem for Ringkjøbing Amts 5te Valgkreds (Clausager), at Krigsbestyrelsen fordrer ikke 275 Rd., den tilbyder Communerne, at hvis den ikke vil stille, kan den blive fri for det omtalte Beløb. Ja, dette er fuldkommen rigtigt; men paa den anden Side er der øvre i Sylland det uheldige Forhold, at man seer, at Remontecommissionen — og det kan man vide, da det jo gaaer offentlig til ved saa-